

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

datum 12 april 2016

Betreffende wetsvoorstel:

34236

Implementatie van richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PbEU 2012, L 315)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 12 april 2016 aangenomen door de Tweede Kamer. De SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS, Van Vliet, Houwers, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA stemden voor.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdeel I

10 (Van Toorenborg) dat regelt dat in beslag genomen goederen onverwijld dienen te worden teruggegeven aan het slachtoffer

In artikel 15 van de onderhavige richtlijn is bepaald dat in beslag genomen goederen onverwijld dienen te worden teruggegeven aan het slachtoffer. De regering heeft dit niet overgenomen in artikel 116 van het Wetboek van Strafvordering bij de implementatie van de richtlijn. De indiener vindt dat een gemiste kans. Slachtofferhulp Nederland geeft in haar consultatie-advies terecht aan dat in de huidige praktijk de teruggave van spullen aan slachtoffers vaak onnodig lang duurt. Krachtens het voorgestelde artikel 51aa heeft het

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 12 april 2016

blad 2

Openbaar Ministerie de plicht het slachtoffer correct te bejegen. Het spreekt dan ook vanzelf dat getracht wordt inbeslaggenomen goederen zo spoedig mogelijk weer bij de rechtmatige eigenaar, zoals het slachtoffer, te bezorgen. Vanwege de gewenste aansporing in de praktijk op dit punt lijkt de indiener het zinvol de richtlijn op dit punt dan ook zo volledig mogelijk te implementeren. Daartoe strekt dan ook dit amendement.

Aangenomen. Voor: de SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, 50PLUS, Van Vliet, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

Artikel I, onderdelen O en P

13 → **22** (Van Oosten en Recourt) dat regelt dat slachtoffers worden geïnformeerd over een zitting in cassatie in hun zaak

Dit amendement regelt dat, indien in een cassatie aan slachtoffers die daarom verzoeken informatie wordt verstrekt over de plaats, de datum en het tijdstip van een zitting in cassatie. De indieners stellen vast dat het wetsvoorstel niet voorziet in een bepaling waarin het slachtoffer wordt geïnformeerd over een zitting in cassatie. Gelet op de strekking van artikel 6 van de Richtlijn gelezen in samenhang met overweging 31 van diezelfde Richtlijn dat spreekt over "een beroep" dat is ingesteld tegen "een uitspraak" in een zaak, zijn indieners met de Afdeling advisering van de Raad van State van mening dat het recht op informatie over het tijdstip en de plaats van de terechtzitting ook ziet op zittingen in cassatie.

De indieners zijn zich bewust van het feit dat de procedure in cassatie veelal schriftelijk is. Echter, zittingen in cassatie vinden wel plaats. Zo stelt de rolraadsheer, behoudens ingeval de gronden waarop het verzoek steunt ongenoegzaam zijn, of de toelichting schriftelijk is verstrekt, een zitting vast voor het houden van het pleidooi. Ook de uitspraak over een zaak vindt op een openbare zitting plaats. Dit maakt dat de indieners van mening zijn dat het verstrekken van informatie over de zitting in cassatie voor het slachtoffer eveneens van belang kan zijn.

In verband hiermee is het gewenst dat het slachtoffer ook op de hoogte wordt gesteld van het instellen van cassatieberoep en van het eventuele intrekken van cassatieberoep. Dit naar analogie van het instellen en intrekken van hoger beroep bij het gerechtshof, dat in het wetsvoorstel wordt geregeld.

Aangenomen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS, Van Vliet, Houwers, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

Artikel I, onderdeel N

12 → **20** (Van Toorenburg) dat regelt dat de Hoge Raad de slachtoffers informeert indien hij een zaak in cassatie terugwijst of verwijst

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft in haar advies opgemerkt dat geen regeling is opgenomen met betrekking tot het informeren van het slachtoffer wanneer de

datum 12 april 2016

blad 3

zaak in cassatie is. De regering heeft haar motivatie hiertoe uitgebreid toegelicht in het nader rapport en de nota naar aanleiding van het verslag. De indiener begrijpt de overwegingen van de regering met betrekking tot de reikwijdte van de richtlijn en twijfels omtrent het effect van het standaard informeren dat een zitting staat gepland bij de Hoge Raad. De indiener meent echter dat wanneer de Hoge Raad tot de conclusie komt dat de feiten opnieuw moeten worden beoordeeld het slachtoffer dat daarom verzoekt over deze beslissing geïnformeerd dient te worden door de instantie die hiertoe besloten heeft, juist gelet op de betrokkenheid van het slachtoffer bij deze feiten.

De Hoge Raad dient dan ook slachtoffers die daarom verzoeken op de hoogte te stellen van de einduitspraak indien hij de zaak terugwijst of de zaak verwijst.

Aangenomen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS, Van Vliet, Houwers, de Groep Kuzu/Öztürk, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel B

14 → **21** (Swinkels) dat regelt dat de stieffamilie van slachtoffers dezelfde rechten worden toegekend als bloedverwante familie

Dit amendement regelt dat de stieffamilie van slachtoffers dezelfde rechten worden toegekend als bloedverwante familie.

Steeds meer kinderen groeien op in een samengesteld gezin. Soms worden kinderen al van jongs af aan opgevoed door ouders die geen bloedverwanten zijn, maar wel een nauwe band met het kind hebben en het kind verzorgen en opvoeden: de stieffamilie. Met het onderliggende wetsvoorstel stelt de regering voor de kring van gerechtigden voor het spreekrecht van slachtoffers en voor de andere rechten gelijk te trekken. Er worden nieuwe definities opgenomen omtrent wie als slachtoffer wordt aangemerkt. Hiermee wordt de kring van slachtoffers uitgebreid met familieleden van slachtoffers.

In het wetsvoorstel is echter geen duidelijke definitie opgenomen van familie en wordt met name niet duidelijk of deze in het wetsvoorstel toegekende rechten ook aan niet-bloedverwante familieleden, de stieffamilie, toekomen. Met dit amendement wordt deze duidelijkheid wel geboden. Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door aanvulling van de definitie van "familieleden" in artikel 51a van het Wetboek van Strafvordering. Hieronder vallen alle personen die een nauwe persoonlijke betrekking hebben met het slachtoffer en die met het slachtoffer in een (samengesteld) gezin leven of hebben geleefd, maar inmiddels een eigen huishouden zijn gaan vormen. Dit geldt voor stiefkinderen, ongeacht of deze al dan niet minderjarig zijn, stiefouders en stiefbroers of zussen. Voor de definitie van stieffamilie is zoveel mogelijk aangesloten bij de definitie van stief- en pleegouders in de bepalingen over het spreekrecht in artikel 51e, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Verworpen. Voor: PvdD, GroenLinks, D66, 50PLUS, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de ChristenUnie en de PVV.

datum 12 april 2016

blad 4

Artikel I, onderdeel B

5 (Van Tongeren) dat uitdrukkelijk in de wet opneemt dat de rechten van slachtoffers ongeacht hun verblijfsstatus worden toegepast

Richtlijn 2012/29/EU stelt als doel slachtoffers van strafbare feiten ondersteuning en bescherming te bieden door minimumnormen vast te stellen waar lidstaten aan moeten voldoen. Artikel 1, eerste lid, van de richtlijn bepaalt uitdrukkelijk dat deze minimumnormen niet afhangen van de verblijfsstatus, de nationaliteit of het burgerschap van het slachtoffer. Ten behoeve van de rechtszekerheid en om te voorkomen dat slachtoffers van strafbare feiten geen beroep doen op rechten die hen op grond van Europese wetgeving en vervolgens omzetting in Nederlandse wetgeving toekomen, wegens een beperkte lezing van de mogelijkheid om een beroep te kunnen doen op deze rechten die ontstaat door de huidige tekst van dit artikel, is een uitdrukkelijke vermelding in de wet dat de in de richtlijn opgenomen rechten van slachtoffers op niet-discriminerende wijze worden toegepast, ook wat hun verblijfsstatus betreft, noodzakelijk. Wetstechnisch is dit vormgegeven door toevoeging van een derde lid aan artikel 51a.

Verworpen. Voor: SP, de PvdD, GroenLinks, D66, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein en de ChristenUnie.

Artikel II

11 (Van Toorenburg) dat regelt dat de reiskosten binnen Nederland worden vergoed van slachtoffers die gebruik maken van hun spreekrecht ter terechtzitting

Artikel 14 van de onderhavige richtlijn stelt uitdrukkelijk dat het slachtoffer dat actief deelneemt aan de strafprocedure de mogelijkheid wordt geboden om de hieruit voortvloeiende kosten vergoed te krijgen.

De regering heeft dit uitgangspunt niet volledig geïmplementeerd, zich daarbij baserend op de toelichting (overweging 47) op deze richtlijn. Daarin wordt onder meer gesteld dat dat kosten alleen behoeven te worden vergoed indien het slachtoffer is verplicht of door de bevoegde autoriteiten is verzocht aanwezig te zijn en actief aan de strafprocedure deel te nemen.

De indiener betreurt dat de regering niet van de mogelijkheid gebruik heeft gemaakt de richtlijn ruimer te interpreteren, ten behoeve van de versterking van de positie van slachtoffers in Nederland. Slachtofferhulp Nederland merkt terecht op dat slachtoffers waarvan de rechter hun vordering als benadeelde partij niet ontvankelijk verklaart, met de reiskosten kunnen blijven zitten. De regering verwijst naar de mogelijkheid om deze kosten via de civielrechtelijke weg alsnog vergoed te krijgen (p. 39 MvT). Dit is volgens indiener echter een belastende extra stap, ook qua tijdsduur, en daarmee geen wenselijk signaal naar het slachtoffer dat de moed heeft verzameld om ter terechtzitting zijn spreekrecht uit te oefenen. De indiener is van mening dat ook de reiskosten van personen die niet expliciet zijn opgeroepen als getuige of zich niet hebben gevoegd in het strafproces maar tóch gebruik (mogen) maken van hun spreekrecht ter zitting, hiertoe vergoed moeten worden. Deze (bescheiden) bedragen vloeien voort uit de Wet tarieven in strafzaken en betreffen op grond van dit amendement uitsluitend de binnen Nederland gemaakte reiskosten. De indiener meent aldus dat het een

datum 12 april 2016

blad 5

goed signaal naar het slachtoffer zou zijn als de overheid de reiskosten vergoedt van degenen die wensen gebruik te maken van hun spreekrecht. Een spreekrecht dat de regering juist recentelijk wettelijk heeft versterkt om de positie van het slachtoffer verder te verbeteren (Kamerstukken 34 082).

verworpen. Voor: SP, de PvdD, GroenLinks, 50PLUS, Van Vliet, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de SGP, de ChristenUnie, het CDA, de Groep Bontes/Van Klaveren en de PVV.

Moties

15 (Kooiman en Recourt) over de speciale verhoorstudio ook voor minderjarige slachtoffers van seksueel misbruik

Aangenomen. Voor: de SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS, Van Vliet, Houwers, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

16 (Kooiman c.s). over het motiveren van het niet-halen van de termijn waarbinnen een slachtoffer moet worden bericht

Aangenomen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS, Van Vliet, Houwers, de Groep Kuzu/Öztürk, Klein, de VVD, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

17 (Swinkels) over een weigeringsrecht voor persoonlijke gegevens in het strafdossier

Aangehouden.

18 (Van Toorenburg en Kooiman) over handhaving van de operationele sterkte bij uitvoerende organisaties

Verworpen. Voor: de SP, de PvdD, GroenLinks, D66, 50PLUS, de Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie, het CDA, de Groep Bontes/Van Klaveren en de PVV.